

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones uenerabilis magistri Nicolai de blony
decretoru[m] doctoris. capellani episcopi Bosnomensis.
ualde deseruientes populo. sed et clero utcu[m]q[ue]
docto eos digne legenti. predicanti. aut ...**

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 22. XI. 1494 - 1495

D[omi]nica septima post trinitat[is]. II Sermo. XCVII

urn:nbn:de:hbz:466:1-31214

Dñica septima post trinitat̄. II
Hermo. XCVII

Hecipiens septem panes gratias agens fregit et de dic discipulis suis ut apponeret turbe. Matthei. xv. et Marci. viii. In presenti vita duo sunt genera famulantium et seruorum. Quidam enim sunt qui receperunt vi cugib⁹ recedunt a dominis ad labores exteriōres ad silvas et nemora. quibus dominus nō adest presentialiter. Sed hi sunt frequenter in periculo. q̄a si deficit in vicibus alibus famam patiunt et cū difficultate super portantur p̄ inimicos. Quidam sunt q̄ cōtinue in p̄sentia domini laborant. quorum indigentia domin⁹ relevat et supplet. prout viderit expedire. Et isti non sunt in periculo. q̄a si scilicet domin⁹ ipinguat equum ut dicte Sapiens. m̄to magis seruū. Sic etiā spiritualiter loquendo de genere humano in quo est duplex familia. Una que a deo elongatur per laborem perditionis et vanitatem seculi. Sapientie. v. Lassati sumus in via perditionis. Et hec est in periculo. q̄a consumptis bonis nature et forune finaliter deficit et famam patitur ut canis et tunc circuit ciuitate. Quoꝝ figurā expressit filius prodigus q̄ abiens in regione longinqua consumptis omnibus bonis paternis cupiebat saturari de siliquis porcorum. et iam fame peribat. Luce. xv. Alia autem familia est christi. que cōtinue adheret deo. et est mens iustorum que in tempore quantumcumq; malo non est sollicita de refectione sua. Unde Psalmista psalmo. xxxvii. De ratione dicit. Non confundentur in tempore malo. et in diebus famis saturabuntur. Hoc enim permittit eis salvator dicens. Nolite solliciti esse dicentes. qd manducemus et. Scit enim pater vester celestis q̄a h̄is oīb⁹ indigeris. Unde Job. iiii. dicitur. Recordare obsecro quis vñq; innocens periret. aut quando recti deleti sunt. Quasi dicat. nunq;. Et psalmo. xxxvi. Numq; vidi iustum derelictum. nec semen eius querēs pa nem. Propter quod Psalmista dicit. Divbi autem adherere deo bonum est. ponere in domino deo spem meā. Et certe bonus q̄a domin⁹ prouidet de talibus. Iuxta illud. Petri. Omne sollicitudinē vestrā p̄q;

cientes in eū. q̄a ipsi cura est de vobis. Ita bene et expresse figuratus est in bōdiōno euangelio. Ubi cu turbe defecissent i p̄s/ p̄s virtutib⁹ in solitudine. q̄a tamē ip̄o adh̄berebant et sub eius cura tunc erat. ip̄e videns eoz defectū. accipiens septem panes gratias agens fregit et dedit discipulis suis ut apponerent turbe. que fuerunt verba in principio apolita. In quibus verbis tria tanguntur. Primo namq; describitur materia refectionis per quā chris̄tū turbā satiauit. q̄a accipiens septem panes. Secundo describitur gratiarū actionis domina p̄ quā xp̄s nos informat. quia gratias agens fregit. Tertio subditur excellētia apostolice auctoritatis per quā eos chris̄tus designauit. qz dedit discipulis suis ut apponerent turbe.

Dixi primo q̄ in rebus p̄mis primō describitur materia refectionis per quā christus turbas saturavit. q̄a accipiens septem panes. Circa qd sciendū. aliter reficit suos deus. et aliter reficit dyabolus suos. Domini minus nanc̄ reficit suos septuplici pane. Primus est naturalis. qui datum est ad sustentationē corporis. Henec. iii. In sudore ruitus tui vesceris pane tuo. Bene dicitur. In sudore ruitus tui. Non enim debet comedere medi panis ex illicito ocio. sicut ip̄m comedere vſuram. qui non in sudore sed in ocio comedat et colsumunt omnē substantiā proximōū. Contra q̄s dicitur. Mat. v. Voleti mutare a te non auertaris. scilicet non mutuando vel mutuū differēdo vel diminuēdo. Neuro. xxiiij. Fratri tuo absq; vſura id quod indiget accommodabis. Et Luce. vi. Vnūrū dantes et nihil inde sperātes. Ezechielis. xxvij. Si ad vſuram non accōmodauerit et amplius non accepit vita vinerit. Unde Psalmista postq; requisivit dominū. Domine q̄a habitabit in tabernaculo tuo audiuit a deo. Qui pecunia tua nō dedit ad vſuram. Psalm. viiiij. Ubi dicit. Innoce. Q̄ vſuram defecit domin⁹ p̄ter multas causas. Prima est. q̄a vſura direcēt se tur charitati. l. Cor. viij. Charitas pacata est. benigna est. nō querit que sua sunt. Iosue. j. Omne locū quēcūq; calauerit vellit. gū pedis restri vobis iradā. Per petrō

Dñica septima post trinitatis

significat charicas. q̄ facit suū q̄cqd calcat.
Uñ om̄ia facit cōmūnia caritas. vſura ē
q̄ia appropiat. Sed a causa ē. q̄a vſura est
homicidii. Eccl. xxxviii. Panis egenitū vi
ra pauper est. q̄ defraudat illū hō sanguis
est. Tertio. q̄a furtū. Iz curiale Eto. xl. Nō
facies furtū. Ubi Aug?. Furtū ē attracto
rei alienē inniro dño. Quarta causa ē. quia
vſurari cōpat in inferno. Abacuc. ii. Dilata
uit q̄si in fernā aīaz suā. et ip̄e q̄si mōs tñō
implebit. Et sic in inferno nulla ē redē
ptio. sic in illi. Imo peiores sunt inferno &
dyabolo. q̄a q̄n dñs descendit ad infernum
infernū & dyabolus reddiderūt ea q̄ in iustis
derinebant. scz aīas iustor. Sz vſurari
q̄n visitat eū dñs p̄ infirmitatē vel p̄diciat
onē vel hm̄di nichil vult reddere. Isaiæ. v.
Tenebit p̄dā & amplerabit & nō erit qui
erat. Quinta est. q̄a mīq̄ dormit. sic dya
bolus. i. Petri vltio. Vigilare in oratiōib⁹
q̄a aduersari v̄z dyabolus rāq̄ leo rugiēs
circum querēs q̄ē deuozet Isaiæ. v. Nō dor
mitabit neq̄s dormier Job. xxx. Et qui me
comedūt nō dormiūt. scz vſurari. dīc pau
per. Serra. q̄a nūq̄ haber treugas cū do
mino. licer alia petā aliqui habent requie. s.
Dacha. ii. de Antiocho dīc. q̄ asturūt ad
uerlus eos plūn in die sabbatoꝝ. Crude
liores etiā fuit Heroda q̄dūm natūrā
sue hora nō est p̄secut⁹. Sed ip̄a hora
natūrā sue p̄sequit⁹. Septima est q̄
el p̄traria om̄i iuri. Est em p̄traria iuri di
uino. Luc. v. Date & dabis vob. Itē est con
traria iuri vniuersali. de q̄ Aug?. Judiciz
dīc p̄tēt est q̄ quelibet creatura cogit se
spā dare. Item p̄tria est iuri natali. de quo
Dath. vii. Dñia q̄cūq̄ vultis vt faciant
vob hoīes & vos eadē facite illis. Octava.
q̄p sensu interficit misericordias. vñ & feneratoꝝ
misericordias nō hēbit. Rōna rō est. q̄ p̄tria na
ture est. facit eñt vt granū. nō semiarū. cre
scat. nō mortificatū reuiuicat. dādo du
os modios frumenti p̄ tribu. vel hm̄di. Lō
trillo Job. xii. Hisi gñū frumenti cadēs. &c.
Decima ē. q̄ feneratoꝝ sur incitaratoꝝ.
Facit ē trāsmuratoꝝ metalloꝝ sine aliq̄
pauſioꝝ malleoꝝ. Facit em d̄ polonicū
moneta bobemicalē. h̄iſt magi Pharaon
nis Eto. vii. q̄ b̄gas p̄uertit in colubros.
B̄ga em sustentat hō. ita mutuo sustentant
paupes & pupilli. Sz vſurari p̄uertit il
lud in serpēte vſure. q̄ eos deuozat & inter/

ficit. Uñ Lryf. sup Dath. Siliis est peci
nia vſuraria morsui a spidis. percussus ab
aspide delecat⁹ intuadit i somnū. & p suauit
ate soporis morit. venenū latēs p oīa mē
bra discurrat. Sic q̄ sub vſura accipit suo
tpe q̄i bñficiū sentit. Sz vſura p oēs el fa
cultates discurrat & totū in debitu p̄uertit.
& sic tota massaz corrūpit. Jō Lucc. vi. dīc.
Dñtuū dāces nihil inde sperātes. Vnde
cīma rō est. q̄a illas psonas psequit⁹ q̄ deo
familiarī sunt aſcripte. scz pupillos et vi
duas Job. xxv. Viduas dimisit vacuas
& lacertos pupillorū cōminuisti. Duodeci
ma ē. q̄a fen̄ dñi est p̄nie quā dñs iniūtit
pmo homini Ben. iii. In sudore vult⁹ tui
vesceris pane tuo. Ipīt feneratoꝝ non
comedūt nisi de sudore alieno. Uñ de eis
pq̄ris dñs. Denorāt plebē meā sic escā pa
nis. Dicēe. iij. Qui violēter tollitis pel
les eoz desup eis. & carnes eoz desup ossi
bus eoz. q̄ comodūt carnē p̄lli mei. Ista ē
refectio dyabolū q̄ tales isto pane reficiunt
eos perpetue strangulat & interficiat. Ps.
Mors depascet eos Job. xl. Panis eius
fret in vtero illi in fel aspidum. Q.B.

Sicous panis et sacre scripture reficiat
intellectū. Trenoz. iij. Parvuli petierunt
panē. & nō erat q̄ frāgeret eis. Nō est q̄ ne
gligētes platos & rectores parochiales q̄
suis plebīb aut nesciūt aut nolūt p̄dicare
v̄bū dei. Sz atēde q̄a dicit. nō erat q̄ frā
geret. Nō aut dicit. q̄ daret. Nam & si inue
niunt aliquid q̄ p̄dicant. tamen pauci qui vti
liter & discrete p̄dicat. Duo enī sūt genera
p̄dicantiū. Quidā em p̄dicat subtilia & nō
vtilia. et h̄iſt apōnūt integrū panē parvulū.
q̄ potius ingulat q̄ reficiunt. Alii sunt q̄
p̄dicat vtilia faciliter & plane. Et h̄iſt fran
gūt panē in p̄tes. incta vniuersitatis opor
tunitatē. Cōtra illos q̄ nō lucide neq̄ clav
re ſz obscure & implice p̄dicant. dīc. Par
vuli petierūt panē. & nō erat q̄ frāgeret eis.
Itē panis h̄iſt dñi multū est necessari⁹. q̄a
dīc Dath. viii. Nō in solo pane v̄iūt hō. Sz
i ūt ūt q̄d p̄cedit d̄ ore dei. Est āt mirabi
le q̄dā circa istū panē. q̄ panis material
cū distribuit deficit & diminuit. Itē autē
q̄nto pl̄ distribuit tanto pl̄ augēt. Et tōo
p̄dicator liberet dīc p̄dicare v̄bū dei. scies
q̄a ex freq̄ti p̄dicatōe augēt in eo intellici⁹
sacrā scripture. Sic dicit Aug. li. i. d̄ do
ctrina p̄piana. c. v. Sic p̄z in p̄nci euāgelio

R 3

vbi de septe panibz supfuerit septem spore fragmentoz. **Joh. vi. 32** qd qm̄q panibz supfuerit duodecim copibni fragm̄tior. Et p̄ hec duo fm̄ Robertū bolgoth sup li. **Sap. c. vii.** significat duo genera docērū. scilicet p̄dicatorz. Quidā cīm̄ docēt et p̄dicant simplicibz et deuotis. Et isti qm̄q panibz reficiunt turbā popularē. De qb̄ d̄z p̄ aplm̄ s. **Lor. viii.** Volo in ecclā qm̄q s̄ba loqui sensu meo ut alios instrua. Ista qm̄q s̄ba sunt qm̄q panes. scilicet qd faciendū. qd cauendū. qd timendū. qd credendū. qd appetendū. Quid faciendū. qd decez p̄cepta dei. Quid cauendū. qd sepez p̄crā mortalia. Quid timendū. qd inferni supplicia. Quid credendū. qd duodecim articulos fidei. Quid appetendū. qd gaudia paradisi. Alij aut̄ docēt populi tubilius et p̄fecti. et h̄i significant p̄fectionē septe panū. qd sepez est numerus vniuersalis. Et h̄i sūt subtiles doctores in vniuerb̄ instruci. Et in libro mystico q̄ est sc̄p̄lū intus et foris. et siglē septem sigillis Apoc. v. sufficiēter cruditi. Terti⁹ panis ē gre spūalis reficiēt affectū. **Isa. lv.** Quare ap̄pedit̄ argēntū vīm̄ nō in panibz. et labores vīos n̄ i saruritate. **S**3 attēde qd sic p̄ps nō reficit turbā nisi elurientē et panes desiderantē. Ista et panē ḡn̄o dat homini nisi elurientē et optantē. Hoc est. p̄ affectū volūtatis dispositio. Ista cīm̄ est diuinē liberalitas. p̄suetudo. vt nō nisi volētibz dat grāz. **Vñ** dicit Hugo li. viii. de archa noe. c. viii. Ordinatissimū est de nrā reparacōe dispensatoris p̄siliū. vt q̄ spōre cecidit. non coactus sed sponte resurgat. Et qd p̄ liberū arbitriū infirmat̄ est sanitatē nō acciper donec p̄ liberū arbitriū sanari velit. Nec ille. Quart⁹ panis est penitentie restaurans p̄ culpā deperditū. **P̄s.** Quia cinerē tāq̄ pañē manducabā. Eccez. Libabis nos pāc lacrimaz. Iste est panis durus et ordeacez. **Joh. vi.** Est pueriñ h̄i qui h̄i qm̄q panes ordeaceos. Quinq̄ dicit p̄ter qm̄q partes p̄nie. que sunt contritio. confessio. satisfactio. vitatio de cetero mali. et p̄seuerātia ī bono. Et ha ista sunt dura incōsuerit. ideo ordeaci dicunt̄ panes. Sicut. iii. Regū. xii. ap̄pellaſ ſub cinerī. Quinque panis ē encibristic. p̄forat̄ et p̄cupiscentiā debilitatum. Intra illud p̄s. Panis cor hois p̄fimer. Hic est panis qd de celo descēdit. Si quis māducauerit et h̄i pane ruit in eternum.

Joh. vi. Non solū aūt isto pane p̄ps reficit homines viuentes in mundo. sed enīm defunctoz animas ī purgatorio. Et in hoc est mirabile qd defuncti possunt refici. Fugura h̄b̄t̄ **Daniel.** vltio. vbi cū Abacuc intricasset panes in alueolo. volens eos deferre mēſoribz. de p̄cepto dñi iulius fuit ut deferreret eos dē Danieli in lacu leonū posito. Ita p̄ps ī h̄i sacramento q̄ fuit aūtritus panis. **Isaie. liii.** Aūtritus est p̄ter sclera noſtra. mitiuit̄ qd die animad in lacu purgatoriū existentibz. vbi nō cīt̄ aqua p̄solatois. p̄ter ſpēciā aliquā evadēdi. Unde canit̄ ecclā. Libera eas de ore leonis. de p̄fundō lacu. **H**ec p̄panis est denotionis impinguas et latus in ordine. **Isaie. viii.** Libabo te hereditate p̄nis. Et **Isaie. xxx.** Dabit ei dñs panem artū et aquārum. Quod tūc fit qm̄ anima deuora post contēplationē omnibz huīus ſeculi oblectam̄tis dimiſſis in vno vero eterno bono delectat. **L**uc. i. Optimā prem elegit. Et p̄mitit. vñ est necessarū. Et bñd̄ ar̄ p̄nū. qd quanto magis tribulatiōibz ſeculi p̄mis̄ tanto plus ſpūalis gaudiū impinguat̄. **P̄s.** In tribulatione dñs at asti mihi. **S**ep̄ panis est celestis dñs olariōis ſatias p̄cere appetit̄. **Psalm. lxx.** Gariabor cū appurēt glā tua. **L**u. cīm̄ panē angelorū mādūcabit homo bo. bentē om̄e delectamentū. **Sap. xxi.** **L**u. viii. Huius ī manducāt̄ p̄nem in regno celoz. et nō solū tūcēt̄ de panis noſter in cibū nobis datus. h̄i eis nos quodāmodo eius cibis tristis. Quia ut dicit Hugo li. viii. de archa noe. ap̄pemalitio. Complacēbit deo in nobis et p̄nebus noſter erit. qd delectabit̄ in ipso. p̄cie ad faciē gloriā eius contēplanētis. **Hugo.** Iſtis ergo septe panibz chalūtū ſuos reficit in vita p̄ſentē et dehinc ī futura. vt ſemper ſufficient et affluant. Sed econuerit̄ dyabolus rehicit ſuos. ymo inficit alijs septe panibz. Quoꝝ primus panis est erroris. **P̄nerb̄io. ii.** Panis abſconditus ſuauior. In iſto pane reficit hereticos. qui occulēt̄ docēt et docētur. Secundus panis est mendaci. **P̄nerb̄io. ix.** Huius īt̄ homini panis mandat̄. ſed poſt implebit̄ os eius calcuſ. id est lapide ignito. Iſto reficit ſalfos procuratores. Terti⁹ panis īt̄ delectacionis carinalis. **Job. viii. 13.** Panis eius īt̄

¶ Dñica septima post trinitatis

illius vertetur in fel aspidum. Isto pane reficit homines lubricos et luxuriosos. Quartus panis est adiutorium ad malū. Iose nono. Panis calidos sumptimus. Quintus est ypocrisis. Osee septimo. Et fuit facetus est panis subcinericinus qui non reversatur. Luce duodecimo. Artendit a fermeo phariseorum quod est ypocrisis. Sextus est panis rapine et oppressionis pauperum. Ecclesiastici tricesimo quarto. Panis egentium vita eorum qui defraudat eum homo sanguinis est. Isto pane cibancur tyrami. Septimus est panis damnationis infernalis. Psalmista. Sicut oves in inferno positi sunt. mors depascet eos. Et tñ de primo.

babem⁹ a deo pcedūt p largitionē. et ad deum redire debent p grazationē. Hinc dicit Berñ. sup Cantica ser. viij. Origo soniū et aluminū oīm mare est. et tutū et sciētia rū dñs ih̄s xp̄s. p̄tinētia carnis. cordis industria. volūtatis rectitudo. casta consilia. iusta iudicia. sancta d̄sideria ex illo manat. Si q̄s callet ingenio. si q̄s nitet eloquio. si q̄s morib⁹ placet. inde scientie. inde sapientie sermo. ad locū vnde exēunt revertuntur flumina gratiarū ut itez fluant. Quare dicit aplus. In omnib⁹ grās agentes quicqđ sapientie. quicqđ virtutis te habere confidere dei virtutē et dei sapientie deputa xp̄o. Sic quidē fluens aqua si stare ceperit cōputretur. Sic plane si gratiarū cesseret de cursus vbi recursus nō fuerit nullo modo angetur ī ingrato. sed et h̄ qđ receperit vertitur ei ī perniciē. Dec Berñ. Unde Hermes trimegistus libro suo de natura deorum versus finem narrat. quō post longā discussionē diuinaz rerū et h̄umanaz. cū ad uesperasceret Trimegist⁹ et Asclepi⁹ et Stacius parauerūt se ad cenam. prius tiroles bant deū adorare scđm modū phoz. Ex euntes igitur sole occidente ad austri re spexerūt et p̄ces dixerunt. Sicut enim sole oriente ad locū qđr sub solanus seu oriēs se cōuertebat ad orandum. Sic sole occidente se conuertebant ad austri finē eoz antiquā supersticōem. Dixit ergo Asclepi⁹ us ad Stacium qđ rogaret Trimegistuz ut dignaretur apponere thura et pigmēta ad p̄ces eorum. Quem intuens Trimegistus cōmotus ait. qđ istud esset simile sacrilegio. scilicet incendere thus aut animalia offerre. cum sibi nichil decesser. quia ipse est omnia. et in eo sunt omnia. sed gratias nos agentes adoremus. Hec enim sunt summe incensiones. cum gratie aguntur deo a mortalibus. Dec Hermes. Hoc autem quod ait Thus deo incendere simile esse sacrilegio intellexit ipse si fiat supersticiose. scilicet cum estimatione. qđ deus in corporalibus odoribus delectetur. Ad quez sensum dicit propheta in Psalmo in persona dei. Si furiero non dicam tibi. Et sequitur. Nunquid manducabo carnes thanorum. aut sanguinem hircorum portabo. Et subdit. Immola deo sacrificium laudis et reddē altissimo vota tua. Et tñ de secundo.

R 4.

Propositio tertio q[uod] subditur excellētia apostolice dignitatis et auctoritatis per quam eos christus dignificauit. cū dicitur. quia dedit eis ut apponenter turbe. Dicit autem horum super Mattheuz. Q[uod] per hoc significatur q[uod] dominus p[er] apostolos volebat cibaria vite distribuere et etiam soluere mortuos. ut dicitur Iohannes vndeclimo. Soluite eum et simile abi[re]. Similiter adducere asinā ad se Matthei. xxii. Soluite et adducite mibi. Eorum enim ministerio fit adductio ad fidem et resolution ad conciliacionē. et distributio ad refectionē. Hieremie p[ro]mo. Ecce dedi verba mea in ore tuo. Hec horum. Hunc concordat Beda in omelia dicens. Spiritu alia dona scire dedit apostolis deus et per eorum ministerium voluit deus ecclie sue necessaria distribui. Hec ille. Et quo patr[us] q[uod] scripturarū intelligentia que est cibus anime a solis apostolorum successoribus est requirenda. Luiusmodi est papa cum suis episcopis catholicis. qui sunt successores apostolorum. Unde dicitur de sacra uincione q[uod] quia verum. Alij vero similes sacerdotes sunt successores septuaginta duorum discipulorum. ut dicit Thomas secunda secunde. questio[n]e. clxxviii. ar. vi. Magister in quarto sententiaz distinetōe xxiij. Inter quos omnes papa est plenipotestatis. ut dicitur de vsu pallij. Ad honorem. Quotiens ergo fidei questio retinatur. quotiens dubia occurunt et perplexa circa fidem credendorum. ad ipsum est recurrendū. xxiiij. questio[n]e pma. Quoties. Contra cuius auctoritatē nec Hieronim⁹ nec Augustin⁹. nec aliquis doctorū sapientissimum suam sententiam defendit. Non igitur predicatoribus audienda quecūq[ue] dogmata. sed solū ea que a catholicis doctoribus et sanctis patribus. et presertim que ab ecclisia universalis predicantur et approbantur. ut dicit Augustinus ad Vincencium. Et habetur in capitulo Noli frater. ix. distinetōe Et in epistola ad Fortunatum ibidem in capitulo Neq[ue]. Et latius de hoc. xxiiij. questione prima. per totum. Ubi expresse Jeronimus scribens Damaso pape. dicit se nolle aliquid sentire de fide summe veritatis. quod foret determinationis sedis apo-

stolice aduersum. a quo petit emendaritā. quā ab eo qui fidem et sedem petivit. Si igitur tante vir quem Augustinus in epistola ad Cirillum Iohannī bapti Samuel et Helie prophetis adequat scripsa et dicta sua pape subiectis correctioni. qua temeritate. qua fatuitate viles heretici Hus et rycleph. bohemice perfidie sectores. dicunt non esse obedientium pape nec eius standum determinationi in his que spectant ad fidem. Unde patet q[uod] corrum sequaces multuz errant. Qui dimisso fonte veritatis. scilicet sede Romane ecclie. querunt sibi cisternas et riuiulos. id est. prauos doctores. vel potius seductores. cum quibus pariter damnabuntur. Dicit enim Hugo in libro de profectibus. iij. capitulo ultimo. Non est recipiendum quod ab ecclesiasticorum doctrina magistrorū et approbatorum theologorū traditione discordat. nec revocandum in dubium quod ab eis vniuersaliter cum testimonij sanctorum patrum fuerit rationabiliter diffinitum. Quia veritate comperta qui coram se per superuaciam subtilitatem altius perscrutando fodere nititur. profundā scripturarū quasi nouiter aliquid inde eructans quod ab alijs non est immatum vanitatem diligens mendacium querit. Hec ille. Et Bernhardus in libro de dispensatione et precepto dicit. Q[uod] melius est obediens deo et hominibus. et melius est magistris et discipulis. et ipsis magistris nostris melius et extraneis. Hec Bernardus. Notanter autem Hugo dicit vbi suis. Illud esse recipiendum a doctib[us] nūi consensum et approbationem rationabiliter diffinitum. Non autem quod est particulariter per unam vniuersitatem doctib[us] sed per totam eccliam Romanam approbatum. illud est tenendum. De ergo deus ut si panem sancte doctrine de manibus successorum apostolicō hic in vita recipiamus. quatinus post hanc vitam in patria a domino nostro ihu christo permane eterne consolationis resici mereamur. Ad quod nos perducat pater et filius et spiritus sanctus Amen.

Propositio octava post trinitatis. I
Pseudo. XCVIII